

samt om deraf følgende Ændring i Lønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for Silkeborg Skovdistrikt. Det høje Ting vil vide, at man ved forskellige Lejligheder, senest i Fjor, har søgt at indskrænke de Tjenestelodder, som høre til Skovridergaardene, for saa vidt som de lokale Forhold tillade det. Man har gjort det i Erkendelse af, at en større Jordlod ikke er heldig økonomisk set for Skovriderne, idet man ikke kan gaa ud fra, at Skovriderne have den Fagdannelse, som kræves i vore Dage for at drive Jordbrug, og endvidere i Erkendelse af, at det heller ikke er heldigt for dem af Tjenestehensyn, idet deres Tid paa anden Maade er optagen, saaledes at de ikke ret vel kunne afse den Tid, som kræves for at tilse deres Jordbedrift. Det nuværende Forslag gaar ud paa at bortsælge Hovedparcellen af Marielunds Jordlod — hvilken Jordlod i det hele udgør 61 Tdr. Land foruden 12½ Td. Land Eng — saaledes at der kun bliver 6 Tdr. Land tilbage til Skovrideren som Embedsjord, saaledes at der af Engen reserveres Skovrideren 5 Tdr. Land, medens Indtægten af 7½ Td. Land skulde tilfalde Statskassen. Jeg har valgt at fremlægge dette Forslag i Aar, fordi Bygningsinspektørens Indberetning gaar ud paa, at vi nu staa over for en nødvendig Ombygning af Skovridergaarden. Bygningsinspektøren udtaler i September 1898 om Stuehuset, at det nu for Alvor er Tidspunktet til at gøre noget for denne Bygning, men der maa bygges helt nyt, siger han, da han maa anse enhver større Reparation paa den gamle Bygning som ganske spildt Arbejde. Med Hensyn til Udhusene udtaler han om Staldbygningen, at den er temmelig umulig, at Lokaliteterne ere meget indskrænkede og i det hele taget i høj Grad brøstfældige. Om Ladebygningen udtaler han, at den er den mest brugbare, idet den i Øjeblikket er bleven saaledes afstivet, saa at der ikke er nogen øjeblikkelig Fare for, at den skal falde sammen. Det ses altsaa, at Bygningerne nu ere i en saadan Tilstand, at vi vanskelig kunne undgaa at foretage Skridt enten til Ombygning eller, som jeg her har tilladt mig at foreslaa, Bortsalg af Jorden og saa indskrænke os til en Ombygning af Stuehuset og det mindre Udhus, som bliver nødvendigt for den lille Lods Skyld, der bliver ved Gaarden. Det menes nu, at medens en total Ombygning vil koste 25,000 Kr., vil Statens Udgift til en Bygning til Stuehus for Skovrideren blive 16,000 Kr., saa at der

vil fremtræde en Besparelse for Staten af 9,000 Kr. derved, at man undgaaer at ombygge hele Gaarden med de Bygninger, som nu ere nødvendige, naar Jordlodden ikke bliver bortsolgt. Tillige vil Staten altsaa foruden den Besparelse, som ligger i, at man bygger for 9,000 Kr. mindre, faa en Indtægt af Jordsalget; hvor meget det vil beløbe sig til, er naturligvis umuligt at sige i Øjeblikket. Samtlige 61 Tønder Land ere takserede til at kunne sælges i Parceller til en Sum af 25,500 Kr. Hvis der bevares 5 Tønder Land, vil jeg tænke mig, at Jordens Salgsværdi omtrent vil udgøre ca. 20,000 Kr. eller maaske 22,000, og Renten heraf vil altsaa tilfalde Statskassen. Endelig vil Statskassen faa Indtægten af de 7½ Tønder Land Eng, som nu tilhøre Skovriderembedet. Paa den anden Side er der saa til Skovrideren forlangt 500 Kr. for Afsavnet af Jorden og 500 Kr. i Befordringsgodtgørelse. De Herrer ville ved at læse Bemærkningerne igennem se, at saaledes som det stiller sig for mig, vil der ikke blive nogen Udgift, snarere en Indtægt for Statskassen ved denne Ordning. Jeg har samtidig benyttet Lejligheden til at søge Bemyndigelse til at bortsælge et Areal af Statsskoven, som vil blive afskaaren fra det øvrige Statskovareal, hvis Skovriderjorden bliver solgt. Dette Skovareal er paa 41¾ Tønder Land. Jeg har ment, at naar Skovriderlodden blev bortsolgt i Parceller, beliggende i Nærheden af Silkeborg, ville disse stige ret betydelig i Værdi, naar der kunde medfølge en mindre Skovlod. Jeg foreslaar derfor det høje Ting at tage under Overvejelse, om det kunde være rigtigt at sælge disse 41 Tønder Land, som ville blive afskaarne fra det øvrige Statskovareal, og som ikke have nogen videre Værdi som Skov. Jeg bemærker, at hvis jeg faar denne Bemyndigelse, hvis det altsaa skulde være Rigsdagens Ønske at bortsælge disse 41 Tønder Land Skov, vil jeg anse det som en Selvfølge, at de blive solgte med Fredskovforpligtelse.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremlægge et andet Forslag ogsaa vedrørende Skovvæsenet. Det gaar ud paa en Deling af Feldborg Skovdistrikt i to Distrikter. Medens Feldborg Distrikt, da det i 1851 blev oprettet som et Plantørdistrikt, udgjorde 3,500 Tdr. Land, er det nu ved Indkøb af Hede steget til et Areal af ikke mindre end 17,420 Tdr. Land. Jeg betragter dette Areal som værende meget for stort for en enkelt Mand at overkomme.